NN 106/2019 (6.11.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-289/19-6 od 25. rujna 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine S., u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/103, urbroj: 376-05-3-19-15 od 18. travnja 2019.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika pod točkom I., utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama Općine S. navedenim u Odluci o nerazvrstanim cestama, klasa: 021-05/19-01/02, urbroj: 2168/07-01-1-19-1 od 29. siječnja 2019., Registru nerazvrstanih cesta, klasa: 021-05/19-01/22, urbroj: 2168/07-01-1-19-2 od 29. siječnja 2019. i potvrdi Općine S., klasa: 340-03/19-01/01, urbroj: 2168/07-03-1-19-1 od 25. ožujka 2019., koje su sastavni dio tog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine S., a na njima tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, broj: 2018-16-0056-019-001 od 14. veljače 2018., i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Pod točkom II. utvrđeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedeni u Elaboratu, točkom III. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina na kojima se nalazi EKI, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj: 152/11., 151/14. i 95/17.); točkom IV. utvrđuje se da Općina S. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke I. tog rješenja od 12. siječnja 2018., točkom V. obvezuje se tužitelj da u roku od osam dana od dana primitka tog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz tog rješenja i obračun sa svim podacima dostavi tuženiku i Općini S. te se obvezuje tužitelj da u roku od deset dana Općini S. plati naknadu za pravo puta iz tog rješenja za prvu i drugu godinu, a svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (točka VI.), dok se točkom VII. obvezuje Općina S. omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je nadležnost tuženika propisana člankom 12. ZEK-a koji između ostalog u stavku 1. točki 11. propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Stvarna nadležnog tuženika propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je tuženik u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja Odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Odredbom članka 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta određeno je da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Odredbom članka 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09.) propisano je da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Iz navedenog je razvidno da je tuženik počinio bitnu povredu